

Република Србија
УПРАВНИ СУД
21 У. 1071/10 (2007)
26.03.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у Београду, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Павела Јонаша и Зоје Поповић, чланова већа, са судским саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., Ул. ... број ..., стан ..., против решења Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско-правне послове број 465-02-00103/1994-07 од 16.07.2007. године, са заинтересованим лицем Б.Б. ..., Ул., у предмету експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 26.03.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем оглашава се ништавим решење Министарства финансија Републике Србије бр. 465-02-00209/2001-07 од 08.11.2005. године, којим је поништено решење Одељења за привреду и финансије Општине Пирот бр. 02 У-465/25-2001 од 12.04.2002. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак.

У тужби поднетој Врховном суду Србије, која је у томе суду заведена под У.бр. 7121/07, тужила оспорава законитост решења туженог органа, истичући да је у истој ствари тужени орган донео две потпуно супротне одлуке. Наиме, по једној одлучујући о жалби тужиле на решење првостепеног органа од 12.04.2002. године, њена жалба је решењем туженог од 24.02.2004. године одбијена, као неоснована, а решењем од 08.11.2005. године, одлучујући о истој жалби тужиле поништено је решење првостепеног органа од 12.04.2002. године. При томе наводи да је пресудом Врховног суда Србије У. бр. 5046/06 од 25.05.2007. године, поништено решење туженог органа од 31.07.2006. године, којим је оглашено ништавим решење истог органа од 08.11.2005. године, а тим решењем од 08.11.2005. године поништено решење првостепеног органа од 12.04.2002. године. Стога сматра да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересовано лице Б.Б. није доставило одговор на тужбу.

Управном суду су, дана 01.01.2010. године, сходно одредбама члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је, сагласно члану 29. став 1. истог Закона, надлежан Управни суд.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, поступајући на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Према стању списка и образложењу оспореног решења, правилно је тужени орган огласио ништавим решење Министарства финансија Републике Србије од 08.11.2005. године, дајући за своју одлуку довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Наиме, тужени орган је у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 5046/06 од 25.05.2007. године, отклонио битне повреде правила поступка које се односе на потребу да се тужени орган у уводу решења позове на овлашћење дато од стране министра одређеном лицу за доношење и потписивање решења, те је у поновном поступку огласио ништавим решење Министарства финансија Републике Србије бр. 465-02-00209/2001-07 од 08.11.2005. године. За одлуку из диспозитива оспореног решења тужени се позвао на одредбу члана 257. став 1. тачка 3. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01), према којој се ништавим оглашава решење чије извршење није могуће, правилно налазећи да није могуће извршење решења којим је поништено решење првостепеног органа од 12.04.2002. године. Ово стога, јер је у овој управној ствари жалба тужиље на исто првостепено решење од 12.04.2002. године одбијена, као неоснована, решењем туженог органа од 24.02.2004. године, против кога је тужба тужиље поднета Врховном суду Србије одбијена пресудом тога суда У бр. 1154/04 од 5.04.2006. године, док је захтев тужиље за ванредно преиспитивање те пресуде решењем Врховног суда Србије Увп I 87/07 од 4.07.2007. године, одбачен.

Суд је ценио све наводе тужбе за које је, са изнетих разлога, нашао да су неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Са изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
дана 26.03.2010. године, 21 У. 1071/10 (2007)

Записничар
Весна Карановић,с.р.

Председник већа – судија
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

ДМ